

ရွှေ့လျော့သော နိုင်ငံရေးစနစ်

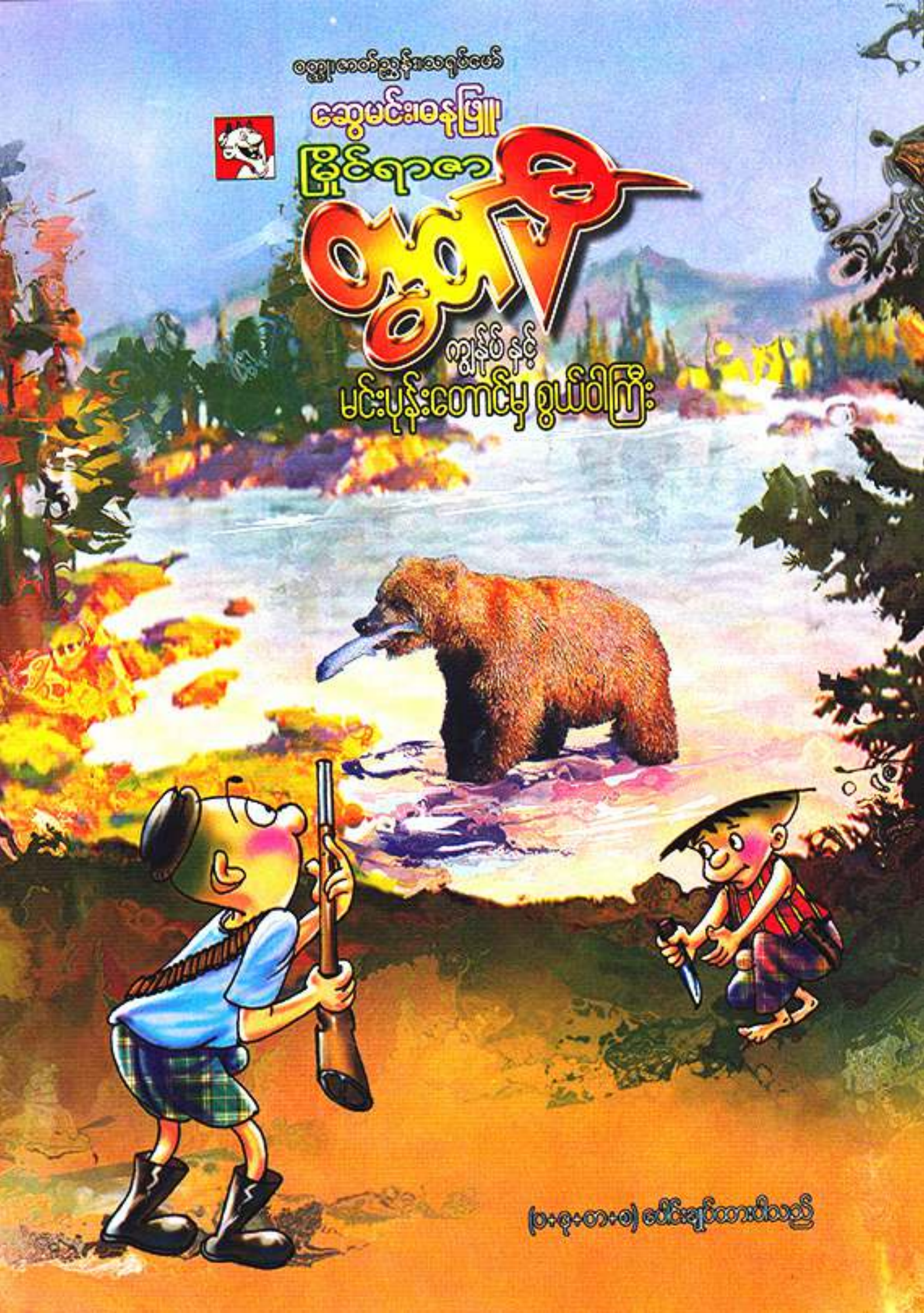
ဆွမ်းမင်းမင်း

မြိုင်ရာဇာ

အာဇာ

ကျွန်ုပ်တို့

မင်းပုန်းတောင်မှ စွယ်ဝါကြီး

(၂၀၁၄-၂၀၁၅) ပေါင်းချုပ်ထားပါသည်

အခန်း (၁) ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ပိုးရာသီ

အကြောင်းပြော
များလှပါလား

ဝသန်ကာလမိုးဦး
ကျပြီဆိုမှပြန်
ရိုးမအတွင်းတွင်
မိုးခိုခွတ်ခွတ်နှင့်
တောင်ကျချောင်းများ
ရေခီးသန်ခြင်း၊
ရာသီဥတုဆိုးဝါးခြင်း
တိရစ္ဆာန်များကို
ခြေရာကောက်ရန်
ခက်ခဲခြင်းတို့ကြောင့်
ဤရာသီကို ကျွန်ုပ်
တို့မုဆိုးများအဖို့
ဟောလီးဒေး—ရာသီ
ဟုဆိုရသော်
မှားအံ့မထင်။

နေရာသီအမဲလှိုင်လှိုင်ရစဉ်က
ရရှိထားသော ငွေခပေးများကို
ကျစ်လစ်ပါအောင် ခုထားတတ်သော
မသေးမျှင်ကို ထိုစဉ်ကမူ ကပ်စေး
နဲ့ ရန်ကောဟု အပြစ်မြင်ခဲ့သမျှ..

ယခုလိုရာသီမျိုးတွင် ယာယီအလုပ်လက်မဲ့
ဖြစ်နေသော ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတပည့်
မပူမပင် မကြောင့်မကျရဘဲ....ဝမ်းရေး
အတွက် စိတ်အေးရသည်မှာ မသေးမျှင်
၏ ခုဆောင်းငွေပေးများကြောင့်ဖြစ်၍
သူမကို ပြန်လည်ကျေးဇူးတင်နေရသော
ကာလလဲဖြစ်ပေချိမ့်။

ကျွန်ုပ်တို့တောသူတောင်သားများဟူသည်မြို့ကြီးများလို လျှာအရသာ
ခံတတ်သူများမဟုတ်။ အစားတစ်ပုတ်အတွက် ဒီဇာ ချဲ့တက်ကြသည်
မဟုတ်။ ချောင်းကြား၊ မြောင်းကြားမှတတ်သော ဖားကလေး
ငါးကလေးများကိုပင်၊ ရေလုံပြုတ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဟင်းချိုဟင်းခါးလေးဖြစ်
ဖြစ်ချက်ပြီး အတို၊ အမြတ်ပေးများပါလျှင် ဝမ်းချ၊ နှုတ်မြိန်
အောင်စားနိုင်သူများဖြစ်တော့၏။

ဤနေရာတွင် တစ်ခြားရွာသား
များထက်ကျွန်တို့လိုမုဆိုး
များကသာသောအချက်မှာ။

ဧည့်အခါက ပစ်ခတ်ရရှိခဲ့သော သားကောင်များ
၏ရောင်းမကုန်သောအသားများကိုအခြောက်ပြု
လုပ်ထားသည်မှီမှီးတွင်းပေမဲ့ အသားဟင်းတစ်
ခွက်ကိုတော့လိုသလို ချက်ပြုတ်စားနိုင်ချေသေး၏။

မျှင်ရေ ဒီနေ့ဘာချက်လဲဟေ့

ဆတ်သားခြောက်ကို
ငရုတ်သီးခပ်ခပ်နဲ့
ချက်တယ်။

တစ်ခုသာရှိသည်။မုဆိုးသည် ယာ၊ကိုင်း
လည်းမလုပ်တတ်။မုဆိုးအလုပ်လည်း
လုပ်စရာမရှိသောအခါရတတ်ခြံရောက်
မှာ အပျင်းရောက်သာဖြစ်ချေတော့၏။

ဝါးပျင်းလိုက်တာနော်

ဒီနေ့ပြောတာ
(၉၉)ခါရှိပြီ

ထိုအခါမျိုးတွင် ကျွန်ုပ်မှာအိမ်တွင်တစ်အုပ်
တည်းသောစာအုပ်ဖြစ်သည့်ဝိနတ္ထပကာ
သနီ၊စာအုပ်ကိုဘုရားခင်ပေါ်မှယူ၊ဖုန်ခါ
ပြီးပြန်လည်လှန်လှောဖတ်ရှုခြင်းဖြင့်
အပျင်းပျောက်ရသည်မှာလည်းနှစ်စဉ်ပြုပြီ
ဝတ်လိုဖြစ်နေပေပြီ။

တံငါသည် အလုပ်များသောကာလကား၊ မုဆိုးအလုပ်ပါးသောကာလပင်ဖြစ်
တော့၏။ မုဆိုးအလုပ်ပါးသောအခါ မုဆိုးနောက်လိုက်ဖြစ်သောတပည့်ကျော်
ရွှေယောက်ဖ မိုက်ကလေးလည်း အလုပ်မရှိ၊ လတ်များရှိနေတော့၏။

သို့သော်လည်း မိုးအခါမိုးမိုးသည်း
သောနေ့တို့တွင်သူလည်း အပြင်
မထွက်နိုင်ဘဲ အိမ်တွင်းအောင်း
ရသော နေ့မျိုးများတွင်ကား။

ဆရာတပည့်နှစ်ဦး အကြမ်းအိုးနှင့် ရောက်တတ်
ရာရာပေါက်ကရလေးဆယ်ပြာရင်းအပျင်း
ဖြေကြရ၏။

နီနီဝင်းရွှေလေးတစ်ဘက်၊မိုးခန္ဓာထွန်းလေး
တစ်ဘက်နှင့် နှစ်ပါးသွားလေးကချင်နေတာဗျ..ဟဲ့..ဟဲ့..

ဖဲဘာလုပ်မလဲဗျာ
အညောင်းတောင်မိ
အုန်းမယ်၊ခုနေ
လုပ်ချင်တာက

ဘာလဲ
ကြုံတိုင်းပန်တျာ
စိန်ဗိုက်ကလေးနာမည်
နဲ့လား၊မလုပ်ပါနဲ့ကွာ
ခံမလောက်မင်းသားဘွဲ့
ရနေလိမ့်မယ်

ဪဗျာ ဒီတော့လဲ၊အဆောင်ဆောင်
အခန်းခန်းနဲ့တိုက်အကြီးကြီးဆောက်ပြီး
မိန်းမတွေအများကြီးယူရုံပေါ့ဗျာ...
ဟဲ့..ဟဲ့..

အင်း...မင်းကတော့
ဘာပြောပြော၊ကြာသ
ပတေးနဲ့နဲ့ကိုလွတ်အောင်
မပြောတတ်ဘူးဖြစ်
နေပြီ

ဟီး...ဟီး
လူပျိုကြီးကိုဗျ

အင်းပြောမယ့်သာ
ပြောရတယ် မင်းတင်
မဟုတ်ဘူး ကျုပ်လည်း
ပျင်းတာပါပဲလေ..

ဒါဖြင့် ဆရာတွတ်လည်း အပျင်းပြေ
ရအောင် ဘာများလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားလို့လဲ...

ဂေါက်သွားရိုက်ရင် ကောင်းမလား ဒါမှမဟုတ်
ဟို.. အနိပ်ခန်းဆိုလား.. အဲဒီသွားရရင် ကောင်းမလားလို့
ခဏ်းစားနေတာပဲတပည့်ကြီးရ

ဟာ.. ဒါမျိုးတွေက ငွေကိုရေလိုသုံး
နိုင်တဲ့သူတွေမှ သွားနိုင်တဲ့နေရာ
မျိုးပျ..

ဆရာတွတ်မှာ ဂေါက်တံမပြောနဲ့
ကျည်းသားရိုက်တဲ့ တုတ်တောင်
ရှိလို့လား ခဏ်းခဏ်းစားစား
ပြောပါဗျာ

အေးလေကွာ...ထားပါတော့ အနှိပ်ခန်း
မသွားနိုင်လဲ မင်းအစ်မ မသေးမျှင်ကိုပဲနင်း
ခိုင်းရတာပဲ

အိ...နိုင်ကွက်နဲ့ပဲနေပြီ

ကဲ...မိုးလေးခဲတုန်း
ကျွန်တောလဲသွားလိုက်ဦးမဟ

ဘာလဲ အနှိပ်ခဲမလို့လား
ပိုက်ဆံရှိမှနော်၊ ဒေါမှမဟုတ်
မိန်းမရှိမှဖြစ်တာနော်

အာ...ဟုတ်ပါဘူး
ဗျ...ဟီး...

ဟို..အထန်းပင်ကုန်းရွာ
ဘက်သွားမလို့ပါ

ခုတလော မင်းထန်းပင်ကုန်း
ဘက်ဒက်ကျလှည့်ချည်လား
သာ

ဟီး

ရွှေခွန်ညို
ဘာလို့လို့ဝဲ
ဆိုတာ သိသား
နဲ့ဗျာ..ဟဲ..ဟဲ..

အညှီရှိရာ..ယင်အုံတာပါကွာ၊ ရွှေခွန်ညို
နဲ့နှိုင်းမနေခမ်းပါနဲ့

သူတစ်ခါ ခွပ်မိပါတယ်
ခွပ်လို့မဆုံးတော့ပါလားနော်

ဒါနဲ့...တစ်လောက
ထန်းပင်ကုန်းရွာသား
တွေနဲ့မင်းတို့အုပ်စု
ရန်ဖြစ်ထားကြတယ်
မဟုတ်လား

အောင်မလေးဆရာတွတ်ရယ်
ဒီကောင်တွေလောက်ကို
တော့ ဗိုက်ကလေးကစာမပွဲ
ဘူး...သွားပြီဗျို့

အေး...မင်းစာမပွဲချင်နေ
အသွားမတော်တစ်လွှမ်းလို့
ရှေးစာကတော့
ဆိုထားတယ်ဗျာ..

ပညာရှိတို့စကားပြောကြည့်စရာမလို့။
ထွေးကြည်တာနဲ့ပင်မှန်သည်။ဟုတ်လှချေ၏။
ကျွန်ုပ်သတိပေးလိုက်သည်မှာနေပင်မစောင်း
သေး။

နွားလည်းတစ်စီးက
အိမ်ရှေ့သို့ထိုးဆိုက်
လာ၏။ဗိုက်ကလေး
ကိုတွဲ၍လည်းပေါ်မှ
ဆင်းလာသည်ကိုတွေ့
လိုက်ရ၏။

နှစ်ပါးသွားလေးကချင်
သူဗိုက်ကလေးခေါင်း
ထွင်မတော့ပတ်တီး
ခေါင်းပေါင်းဖြူဖြူဖြေး
နှင့်။

ဗိုက်ကလေး၏ အဖြစ်ကြောင့်မသေးမျှင်မှာရင်
ဘတ်စည်တီးဖြစ်ကာ အိမ်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာ၏။

အမယ်လေး...မောင်လေးရယ် အဖြစ်ဆိုး
လှချည်လား။

ဟာ....အစ်မကကား
ကြီးကလဲဗျာ...ဖွဟဲ့
လွဲပါစေ...ဖယ်ပါစေဗျာ
ခေါင်းပေါက်သွားလို့
လေငါးချက်လောက်လေး
ချုပ်ရတာပါဗျ။

ဟို....ထန်းပင်ကုန်းရွာကကောင်တွေ
အုပ်နဲ့ဝိုင်းရိုက်လို့ခံလိုက်ရတာပါ
တစ်ယောက်ချင်းဆိုဗိုက်ကလေး
အကြောင်းလဲသိရက်နဲ့

မင်းနယ်ကွာ
ထန်းပင်ကုန်းဘက်
သွားတာ...ငါတော့
ခေါ်မသွားဘူး

တောက်
ငါမပါသွားတာ
နာလိုက်တာကွာ
တစ်ပွဲတစ်လမ်း
လောက်တော့
ခမ်းလိုက်ချင်
ပါရဲ့

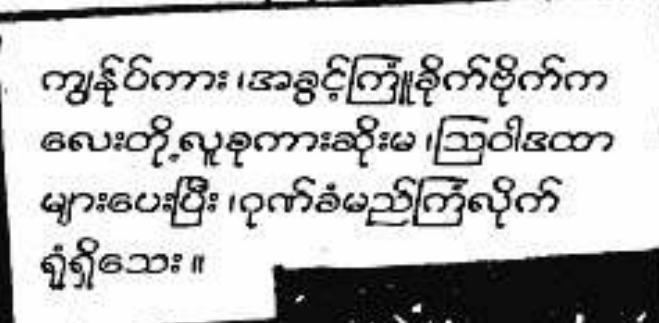
သူငယ်ချင်း ဗိုက်ကလေးအဖြစ်ကြောင့်
အာနီးနှင့် လူပျိုကြီးကားအံတကြိတ်
ကြိတ် လက်သီးတပြင်ပြင်ဖြစ်နေကြ
တော့၏။

ကျွန်ုပ်ပြောသားပဲ
ဗိုက်ကလေးရယ်၊မင်းတို့
လူငယ်တွေက၊ငါးစာသာ
မြင်၊ချိတ်မမြင်ကြ
ဘူးကိုး

အချစ်အတွက်အသက်ပင် သေသေဆိုတာကို
အဟုတ်မှတ်နေကြတယ်...မ အတွက်နဲ့
ဗိုက်ဘက်တယ် ပါကြတာကိုး

ကျွန်ုပ်ကား၊အခွင့်ကြုံဗိုက်ဗိုက်က
လေးတို့၊လူစုကားဆိုးမ၊ဩဝါဒထား
များပေးပြီး၊ဂုဏ်ခံမည်ကြံလိုက်
ရုံရှိသေး။

ကတွတ်ပီ...ရှင်ကခုမှ
ပညာရှိယောင်ယောင်..
ဘာယောင်ယောင်လာလုပ်မနေနဲ့

ရှင်ငယ်ငယ်တုန်တုန်းက ဘာထူးလို့လဲ
ကျွန်မတို့ ကုန်းဘောင်ရွာကို ချောင်းပေါက်
မတတ်အောင် လာတာဘယ်သူလဲ

ဟွန်း...

မျှင့် မျက်နှာ
ကိုတစ်ရက်
မမြင်ရရင်

ထမင်းဆယ်ရက်လောက် မစားနိုင်လို့ပါ
ကွယ်လို့ပြောပြီး၊ မျက်နှာပြောင်ပြောင်
နဲ့လာနေတာကကော ဘယ်သူလဲ

အဲဒီလောက် မျက်နှာပြောင်
လွန်းလို့ ကျွန်မအစ်ကိုဝမ်းကွဲ
တွေက မျက်စိနောက်ပြီး ခါး
နဲ့လိုက်တာကကော မှတ်မိသေး

ရဲ့လား...

မေ့ချင်
ယောင်
ဆောင်
မှ

ဟေ...ခါးနဲ့လိုက်သေး
တယ်၊ ဟုတ်လို့လားကွာ
ကျန်ပြန် မှတ်တောင်
မမှတ်မိဘူး

ဘာ...မမှတ်မိရမှာလဲ
ဘာမမှတ်မိရမှာလဲ
အဲဒီတုန်းက ကြောက်အား
လန့်အားနဲ့ပြေးလိုက်
တာ...

ရေတွင်းထဲပြုတ်ကျနေလို့ ကျန်မအစ်ကိုတွေ
ကပဲ ပြန်ဆယ်ပေးခဲ့ရသေးတယ် မဟုတ်လား

ကွဲပြီးရင်း
ကွဲပါပေါ့

တော်သေးတာပေါ့
ချီးတွင်းထဲမဟုတ်
လို့...ဟီး

ဂုဏ်ခံဖို့အရေးထက်ဂုဏ်ပျက်
မည့်အရေးကသာနေပြီမို့၊
ကျွန်ုပ်လည်း မသေးမျှင်ကို
ခကားဖြတ်ရတော့၏။

ကဲ...ကဲ...ဒီတွေထား
လိုက်ပါတော့ကွာ၊ဗိုက်ကလေး
လည်းအနားယူချင်ရောပေါ့
ဒီမိပေါ်တက်ကြနို့၊
တက်ကြနို့။

တကယ်တော့လည်း၊တကွာပေမနဲ့ပတ်သက်
လာလို့ကတော့....ဘုရားလောင်း၊ဥဒေါင်းမင်း
ပင်၊ဥဒေါင်းမကြောင့်ညွတ်ကွင်းသက်ဆင်းခဲ့
ရသေးသည်မဟုတ်တုံလော၊ပုထုခဉ်လူသား
တို့အတွက်ကတော့ပြောဖွယ်မရှိတော့။

မော်ဒယ်ဒေါင်းမလေး
ငွတ်ရှယ်..

ဟင်း
လူကြီးနော်

ဘုရား၊ရဟန္တာ၊သူတော်ခင်ကြီးများမှ
လွဲ၍ရုန်းထွက်ရန်ခက်လှသောကာမဂုဏ်
အာရုံညွှန်ထိုအာရုံကြိုးကွင်းလည်းပင်းတွင်
ခွပ်လျှက်သားဖြစ်နေသောကျားတစ်
ကောင်ကိုလှည့်စားဖူးယောင်ပြီးပစ်
ခတ်ရရှိဖူးသော အဖြစ်ကား ကျွန်ုပ်ဘဝ
တွင် မေ့နိုင်ခရာမရရှိခဲ့ ချေပြီ။

အချစ်အတွက်..အသက်
ခွန်ခဲ့ပြီ...ဂစ်

၁၄

ယင်းအဖြစ် အတွက်ထိုခဉ်ကသာမက
ယခုလိုတိုက်ဆိုင်၍ပြန်ပြောင်းထွေး
မိတိုင်းလည်းထိုလှည့်ဖူးမှုအတွက်
ဝဋ်လည်မှာကြောက်သလိုလို၊စိတ်
မကောင်းဖြစ်မိသလိုလို၊ခံစားရသည်
ကလည်း အမှန်ပင်။သို့သော်ခံစားမှု
ကိုအသေထား၍၊အဖြစ်မှန်ကို....
စာရှုသူအလိုငှါ....မချင်းမချန်ပြန်လည်
တင်ပြရသော်။

ဒန့်၊ဝန့်၊ဝန့်၊

အခန်း (၂) မ၊ဆိုသည်မှာ

တစ်ခုသော နှစ်ကာလနှောင်းပေါက်ကပြန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့
ရွာရှိ ဖိုးပိန်နှင့် ကြွက်သိုးဆိုသူ သူငယ်နှစ်ယောက်မှာ
ရုတ်တရက်သူရဲကောင်းများသဖွယ်နာမည်ကြီးခဲ့ရသော
ထူးဆန်းသည့် ကိစ္စငယ်တစ်ခုသည်ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ကြွက်သိုးနှင့်ဖိုးပိန်ဆိုသည်က
တစ်ကိုယ်ရေတစ်ယာကသမားများ

ဖိုးပိန်ရေ

သူငယ်ချင်း
ကြွက်သိုး

ငွေမရှိလျှင် ကြုံရာ ကျပ်နန်းလုပ်၍ ရှာဖွေသလို
ငွေရှင်လျှင်လည်း ကြက်တိုက်အရက်သောက်
နှင့်ပျော်ပျော်နေသည်။ မရှိမပူ၊ ရှိမပူသည့်
လူစားမျိုးတွေလည်းဖြစ်၏။

ပျော်သလိုသာနေ
ကိုယ့်လူရေ

တစ်နေ့တွင် သူတို့ ငွေရှင်ခိုက်
ခပ်လှမ်းလှမ်းရွာတစ်ရွာမှ မုဆိုး
ကြီးတစ်ဦးဆုံးပါးသွားသဖြင့်
ကျန်ရစ်သူဇနီးက သူတို့နှစ်ဦး
အား သူ့ပင်တော်မောင်နှစ်လုံး
ပြုးသေနတ်တစ်လက်အား ချေး
ပေါ်ပေါ်ဖြင့် ရောင်းလိုက်သည်ဆို၏။

မျောက်လက် အုန်းသီးရသလိုမို့၊ ဘာမျှမလုပ်
တတ်ရကား၊ ကျွန်ုပ်ဆီရောက်လာကြ၏။

သားကောင်ကြီးတွေ ပစ်ဖို့တော့မိတ်
မကူးရဲပါဘူး ဆရာတွတ်ရယ်၊ တောနက်နက်
ထဲလဲမဝင်ဝံ့ပါဘူး..

ဒါပေါ့ကွယ် ပညာသဘာက
လည်းလိုသေးတာကိုး

ဟုတ်ပါတယ်
ဒါကြောင့်လည်း ယုန်လေး
မျောက်လေး ပစ်ရရင်
တော်ပါပြီ။ အမြင့်ဆုံး
ချေလေး၊ ဆတ်လေးပေါ့
ဆရာတွတ်ရယ်...

ဟု... ပြောဆိုတပည့်ခံလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း
နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ပစ်တတ်အောင် သင်ပေးလိုက်
ရ၏။

ဆရာကောင်းတပည့်တွေမို့
ထင်တယ် ချိန်မပစ်မှဘဲ ထိတော့တယ်
ဟား...ဟား

တကယ်တော့ အလေ့အကျင့်မရှိလျှင်
တောအထာ၊ သားကောင်အထာ
ကိုမသိလျှင်၊ ချေပေါက်၊ သမင်
ပေါက်ကို မဆိုထားဘဲ၊ ရစ်တစ်ကောင်
ယုန်တစ်ကောင် ပင်ရရန်ခဲယဉ်း
လှပါဘိ။

စိန်ပလိန်တိန်
မုန့်ကြိုးလိမ်

ခက်သည်က၊ တောပညာဆိုသည်ကလည်း
ချက်ချင်းသင်ကြားပေး၍ ရသည့် ပညာမဟုတ်။
တောမျှပြန်လည်သင်ယူရစေသာ ပညာမျိုးဖြစ်၏။

ပရိယာယ်မာယာများလှသောတောထဲတွင်
ကျွန်ုပ်တို့လို၊ ဝါရင့်သဘောရင့်မုဆိုးကြီးများပင်
သင်ယူစရာ ကျန်သေးသည်မှာ နှင့်အေး။

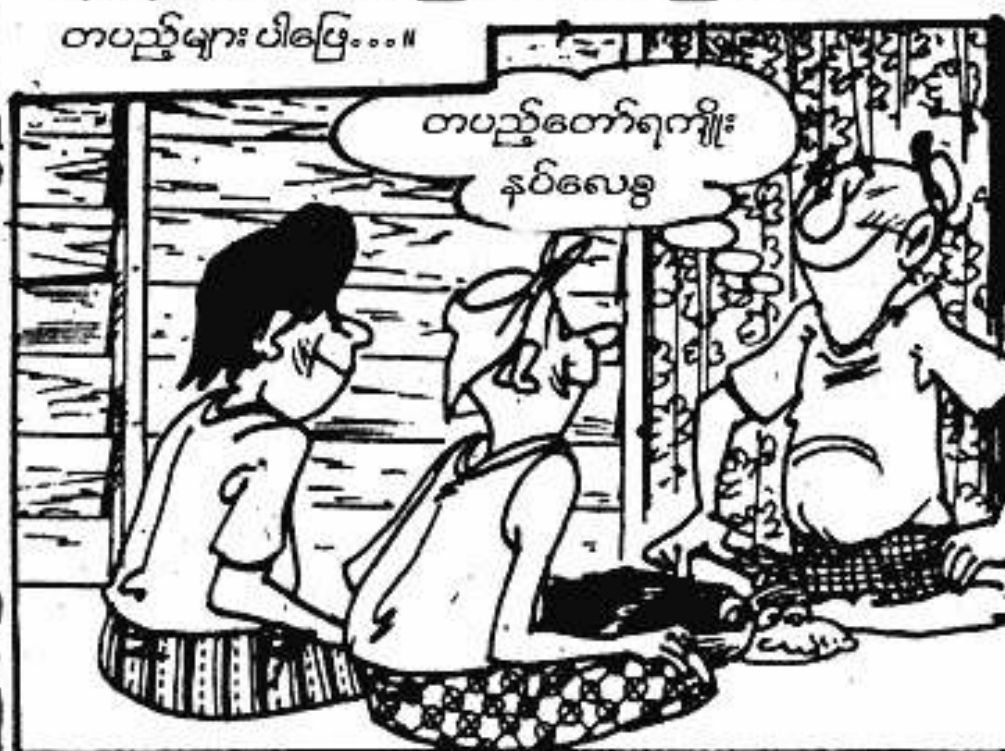
တကယ်တော့ တော၏ပရိယာယ်
မာယာမကသေး၊ ထိုတော
တွင်းဝယ်မှီတင်းနေထိုင်သော
တောတိရစ္ဆာန်များလည်းပေါင်း
စုံလှပေရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏
အမူအကျင့်၊ ဓလေ့၊ သဘာဝကို
လေ့လာသိရှိထားရမည့်ကိစ္စ
များလည်း တန်ခုံခွဲ၊ တန်ခုံပါ
သနာ နှင့်ရနိုင်သည်မဟုတ်။
ထို့ကြောင့်လည်း ဤမျှခက်ခဲ
သော ပညာရပ်တို့ကို သင်ယူရန်
ခွဲ မရှိကြသော ကြွက်သိုးနှင့်
ဖိုးပိန်တို့ မဆိုးမဖြစ်လာကြ
သည်မှာ အဆန်းမဟုတ်။

သို့ကြောင့်ပင် သူတို့သည်တောခပ်လေးတွင်ပင်
သားကောင်ငယ်လေးများကို ပစ်ခတ်ရင်းဖြင့်အာသာ
ဖြေကြရ၊ နှစ်သိမ့်နေကြတော့၏။

သားကောင်များရလာလျှင် ကျွန်ုပ်ဆီသို့ဦးဦး
ဖျားဖျားလာပေးတတ်ကြ၏။ သိတတ်ကြသော
တပည့်များ ပါဖြေ...။

ထိုအခါ မျိုးတွင်တပည့်ပီသသော တပည့်ကြီးများ
တိုးတက်ဖို့အတွက် ပညာပေးခြင်းဖြင့်ကျွန်ုပ်ကလည်း
ဆရာတာဝန်ကျေခေရတော့၏

ဒါနဲ့ မနက်ဖြန်တော့ဦးသွားမလို့... အဲဒါဆရာထွတ်
ဘာများစားချင်သေးလဲလို့..ဟဲ့ ဟဲ့

အဲဒါ...မင်းတို့က
တောပစ်ထွက်တာများ
ထွက်ဝယ်တယ်များအောက်
မေ့လို့ ဒီလိုမေးနေတာလား

တောကောင်တစ်ကောင်ရဖို့
ဆိုတာလွယ်တာမှတ်လို့မင်းတို့သိ
ဖို့က တောထဲဝင်သွားရင် မင်းတို့ပစ်
ချင်တဲ့သားကောင်က မင်းတို့က
ဆီးကြိုပြီး ပန်းကုံး ခွပ်ပစ်ခံ
တော့မယ့် အတိုင်းပဲ..

ဒီမယ်..
ကိုမုဆိုးတို့ရဲ့
ဆရာထွတ်အကြောင်း
လဲ ခင်ဗျားတို့အသိပဲ

ပစ်ချင်ရာ...ကိုကိုပစ်ပါ

ဒီနယ်တစ်ဝိုက်က တောကောင်မှာသူ
မပါဘူးတဲ့တောကောင်ရှိတာ

မဟုတ်ဘူး

ဟဲ့ဟဲ့

ခြေမချဘူးတဲ့
တောတောင်မရှိဘူး
လို့ပြောခမ်းပါ
ဗိုက်ကလေးရာ
မင်းဟာက...

အတူတူပါပဲဗျာ...ဘယ်တောတောင်
ရောက်ရောက် ဆရာတွတ်က တောအရင်
ထိုင်တာပဲမဟုတ်လား

ကြောက်ချေး
များလား...ဟီး

ပြီးတောထဲမှာတောကောင်တွေသွားလာလှုပ်ရှား
တာကိုလဲအပ်ကျတာကအဓိသိတယ်

တောထဲမှာဆယ်
အိမ်မှူးလာလုပ်
နေတာကျနေတာပဲ
ပြောပုံက

အဲဒီလို လူမျိုးနဲ့ ကျုပ်လိုက်နေတာ
တောင် တစ်နေ့လုံးတောကောင်တစ်ကောင်
မရတဲ့ နေ့မျိုးရှိသေးသဗျာ နားလည်လား

ခုခင်ဗျားတို့တောဝင်
တာက သုံးရက်တစ်ပိုင်းရှိ
သေးတယ်၊ လေလုံးကလည်း
ထွားပို့ဗျာ...

ငါတို့ကို ခွပ်တာကိုး

ရှင်လို့တော့မဟုတ်ပါဘူး ကိုဗိုက်
ကလေးရယ် ခေတနာနဲ့ပဲ ယုန်လေး
မျောက်လေးလောက်ဆိုတော့ ဝေဌ
ရတာကလဲ မလောက်မငန့်ဆိုတော့..

ဒီတစ်ခါ ချေလောက်၊ နိုင်လောက်
ပစ်မလားလို့ပါ..ဟဲ့...
ဟုတ်ဒယ်...ဟုတ်ဒယ်

ဘယ်လို
ဘယ်လို
ချေလောက်
နိုင်လောက်သေး
ဟုတ်လား

ကိုယ့်လူတို့ကပိုက်ဆံတစ်ပဲနဲ့
ငါးကြင်းခေါင်းတက်ကိုင်ချင်တာကိုး
ချေ၊ နိုင်၊ ဆတ်ဆိုတာ အာရိပ်အကင်း
ပါးတဲ့ကောင်တွေ..

ပြောပြလိုက်ခမ်း
ဘာ..

ဒါကြောင့်လဲ၊ မုဆိုးနိုင်သင်
ဆိုတဲ့ ခဏားရှိနေတာပေါ့
မုဆိုးလက်သစ်တွေရဲ့
ခက်ပါလား